

Sygn. akt II K 120/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wlkp. II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSO Kamil Jarocki

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Ławniczak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Mariusza Nowaka

po rozpoznaniu w dniu 06 grudnia 2016 r.

sprawy

T. P., syna S. i I., zd. S., ur. (...) w G.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 18 lutego 2002r. w sprawie o sygn. akt **VII K 360/01** za:

- popełniony w nocy z 3/4 czerwca 1998r. czyn z art. 168 § 1 d.k.k. na karę roku pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 5 czerwca 1998r. do dnia 31 sierpnia 1998r.

II. Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 17 grudnia 2002r. w sprawie o sygn. akt **VII K 1130/02** za:

a) popełnione w określonych w art. 91 § 1 k.k. warunkach ciągu przestępstw w okresie od września 2001r. do stycznia 2002r. czyny z art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz 100 (stu) stawek dziennych grzywny, przyjmując, że jedna stawka dzienna wynosi 20 (dwadzieścia) zł;

b) popełnione w określonych w art. 91 § 1 k.k. warunkach ciągu przestępstw w okresie od sierpnia 2001r. do września 2001r. i w grudniu 2001r. czyny z art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

c) popełniony w okresie od września 2001r. do stycznia 2002r. czyn z art. 44 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

d) popełniony w okresie od września 2000r. do grudnia 2001r. czyn z art. 209 § 1 k.k. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

na karę łączną 2 (dwóch) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 9 stycznia 2002r. do dnia 17 grudnia 2002r.

III. Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 21 czerwca 2005r. w sprawie o sygn. akt **VII K 649/04** za:

a) popełniony w nocy z 10/11 października 2004r. czyn z art. 197 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

b) popełniony w nocy z 10/11 października 2004r. czyn z art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności;

c) popełniony w dniu 14 października 2004r. czyn z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności;

na karę łączną 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 14 października 2004r. do dnia 21 czerwca 2005r.;

IV. Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 6 lipca 2010r. w sprawie o sygn. akt **VII K 658/10** za popełniony dnia 20 grudnia 2009r. czyn z art. 229 § 3 k.k. na karę roku pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 20 grudnia 2009r., przy czym na mocy postanowienia z dnia 22 marca 2012r. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 5 (pięciu) lat próby;

V. Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 18 lipca 2013r. w sprawie o sygn. akt **II K 57/11** za:

a) popełniony w okresie od wiosny 2004r. do października 2004r. czyn z art. 43 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 3(trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz 30 (trzydzieści) stawek dziennych grzywny, przyjmując, że jedna stawka dzienna wynosi 10 (dziesięć) zł;

b) popełniony w okresie od lutego 2009r. do 20 lutego 2010r. czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz 30 (trzydzieści) stawek dziennych grzywny, przyjmując, że jedna stawka dzienna wynosi 10 (dziesięć) zł;

c) popełniony w okresie od stycznia 2009r. do 20 lutego 2010r. czyn z art. 59 ust. 1 i art. 58 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

d) popełniony w okresie od listopada 2009r. do 12 lutego 2010r. czyn z art. 58 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 40 (czterdzieści) stawek dziennych grzywny, przyjmując, że jedna stawka dzienna wynosi 10 (dziesięć) zł,

e) popełnione w określonych w art. 91 § 1 k.k. warunkach ciągu przestępstw w okresie od pomiędzy czerwcem 2009r. a wrześniem 2009r. i pomiędzy grudniem 2009r. a styczniem 2010r. czyny z art. 197 § 1 k.k. i art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., i z art. 197 § 1 k.k. i art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., na karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności;

f) popełnione w określonych w art. 91 § 1 k.k. warunkach ciągu przestępstw w dniach 6 stycznia 2010r. i w nocy z 12/13 lutego 2010r. czyny z art. 197 § 1 k.k. i art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., na karę 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności;

g) popełniony w okresie od 5 do 20 lutego 2010r. czyn z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 233 § 1 k.k. na karę 40 (czterdziestu) stawek dziennych grzywny, przyjmując, że jedna stawka dzienna wynosi 10 (dziesięć) złotych;

h) popełniony w dniu 20 lutego 2010r. czynu z art. 178 a § 1 k.k., za który odstąpiono od wymierzenia kary, orzekając zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat;

i) popełniony w listopadzie 2009r. czynu z art. 278 § 1 k.k., za który odstąpiono od wymierzenia kary;

na karę łączną 6 (sześciu) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując, że jedna stawka dzienna wynosi 10 (dziesięć) zł, przy czym na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 20 lutego 2010r. do dnia 20 października 2010r.

VI. łącznym Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 26 lutego 2016 r. w sprawie o sygn. akt **II K 174/15** na mocy którego zostały połączone kary wymierzone wyrokami:

a. w sprawach Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. o sygn. akt VII K 360/01 i VII K 1130/02 (pkt I i II a, b, c, d) i orzeczono karę łączną 2 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności;

b. w sprawach VII K 649/04 Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. i II K 57/11 Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. (pkt III i V a) i orzeczono karę łączną 4 lat pozbawienia wolności;

c. w sprawie II K 57/11 Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. (pkt V b, c, d, e, f, g)) i orzeczono kary łączne 6 lat i 1 miesiąca pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 40 stawek dziennych przyjmując, że jedna stawka dzienna wynosi 10 (dziesięć) złotych;

II. Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. w sprawie **VII K 276/16** z dnia 07 września 2016r. za przestępstwo popełnione w dniu 26 października 2013 r. z art. 270 § 1 kk i art. 270 § 2a kk na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

I. Na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie karne o wydanie wyroku łącznego wobec T. P..

II. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata T. K. 295,20 zł tytułem wynagrodzenia za obronę świadczoną z urzędu.

III. Zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków postępowania obciążając nimi Skarb Państwa.

SSO Kamil Jarocki

Sygn. akt II K 120/16

UZASADNIENIE

Skazany T. P. wniósł do Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. o wydanie wyroku łącznego postulując wymierzenie skazanemu kary łącznej z zastosowaniem pełnej absorpcji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

T. P. skazany został prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 18 lutego 2002r. w sprawie o sygn. akt VII K 360/01 za:

- popełniony w nocy z 3/4 czerwca 1998r. czyn z art. 168 § 1 d.k.k. na karę roku pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 5 czerwca 1998r. do dnia 31 sierpnia 1998r.

II. Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 17 grudnia 2002r. w sprawie o sygn. akt VII K 1130/02 za:

a) popełnione w określonych w art. 91 § 1 k.k. warunkach ciągu przestępstw w okresie od września 2001r. do stycznia 2002r. czynu z art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. na karę

2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz 100 (stu) stawek dziennych grzywny, przyjmując, że jedna stawka dzienna wynosi 20 (dwadzieścia) zł;

b) popełnione w określonych w art. 91 § 1 k.k. warunkach ciągu przestępstw w okresie od sierpnia 2001r. do września 2001r. i w grudniu 2001r. czyny z art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

c) popełniony w okresie od września 2001r. do stycznia 2002r. czyn z art. 44 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

d) popełniony w okresie od września 2000r. do grudnia 2001r. czyn z art. 209 § 1 k.k. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

na karę łączną 2 (dwóch) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 9 stycznia 2002r. do dnia 17 grudnia 2002r.

III. Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 21 czerwca 2005r. w sprawie o sygn. akt VII K 649/04 za:

a) popełniony w nocy z 10/11 października 2004r. czyn z art. 197 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

b) popełniony w nocy z 10/11 października 2004r. czyn z art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności;

c) popełniony w dniu 14 października 2004r. czyn z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności;

na karę łączną 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 14 października 2004r. do dnia 21 czerwca 2005r.;

IV. Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 6 lipca 2010r. w sprawie o sygn. akt VII K 658/10 za popełniony dnia 20 grudnia 2009r. czyn z art. 229 § 3 k.k. na karę roku pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 20 grudnia 2009r., przy czym na mocy postanowienia z dnia 22 marca 2012r. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 5 (pięciu) lat próby;

V. Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 18 lipca 2013r. w sprawie o sygn. akt II K 57/11 za:

a) popełniony w okresie od wiosny 2004r. do października 2004r. czyn z art. 43 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz 30 (trzydzieści) stawek dziennych grzywny, przyjmując, że jedna stawka dzienna wynosi 10 (dziesięć) zł;

b) popełniony w okresie od lutego 2009r. do 20 lutego 2010r. czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz 30 (trzydzieści) stawek dziennych grzywny, przyjmując, że jedna stawka dzienna wynosi 10 (dziesięć) zł;

c) popełniony w okresie od stycznia 2009r. do 20 lutego 2010r. czyn z art. 59 ust. 1 i art. 58 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

d) popełniony w okresie od listopada 2009r. do 12 lutego 2010r. czyn z art. 58 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 40 (czterdzieści) stawek dziennych grzywny, przyjmując, że jedna stawka dzienna wynosi 10 (dziesięć) zł,

e) popełnione w określonych w art. 91 § 1 k.k. warunkach ciągu przestępstw w okresie od pomiędzy czerwcem 2009r. a wrześniem 2009r. i pomiędzy grudniem 2009r. a styczniem 2010r. czyny z art. 197 § 1 k.k. i art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., i z art. 197 § 1 k.k. i art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., na karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności;

f) popełnione w określonych w art. 91 § 1 k.k. warunkach ciągu przestępstw w dniach 6 stycznia 2010r. i w nocy z 12/13 lutego 2010r. czyny z art. 197 § 1 k.k. i art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., na karę 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności;

g) popełniony w okresie od 5 do 20 lutego 2010r. czyn z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 233 § 1 k.k. na karę 40 (czterdziestu) stawek dziennych grzywny, przyjmując, że jedna stawka dzienna wynosi 10 (dziesięć) złotych;

h) popełniony w dniu 20 lutego 2010r. czynu z art. 178 a § 1 k.k., za który odstąpiono od wymierzenia kary, orzekając zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat;

i) popełniony w listopadzie 2009r. czynu z art. 278 § 1 k.k., za który odstąpiono od wymierzenia kary;

na karę łączną 6 (sześciu) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując, że jedna stawka dzienna wynosi 10 (dziesięć) zł, przy czym na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 20 lutego 2010r. do dnia 20 października 2010r.

VI. łącznym Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 26 lutego 2016 r. w sprawie o sygn. akt II K 174/15 na mocy którego zostały połączone kary wymierzone wyrokami:

a. w sprawach Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. o sygn. akt VII K 360/01 i VII K 1130/02 (pkt I i II a, b, c, d) i orzeczono karę łączną 2 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności;

b. w sprawach VII K 649/04 Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. i II K 57/11 Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. (pkt III i V a) i orzeczono karę łączną 4 lat pozbawienia wolności;

c. w sprawie II K 57/11 Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. (pkt V b, c, d, e, f, g)) i orzeczono kary łączne 6 lat i 1 miesiąca pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 40 stawek dziennych przyjmując, że jedna stawka dzienna wynosi 10 (dziesięć) złotych;

Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. w sprawie VII K 276/16 z dnia 07 września 2016r. za przestępstwo popełnione w dniu 26 października 2013 r. z art. 270 § 1 kk i art. 270 § 2a kk na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Dowody:

- informacja z Krajowego Rejestru Karnego k. 26-30

- odpisy wyroków – k. 19-21, 32, 48-51

- akta SO w Gorzowie Wlkp. sygn. II K 174/15

Skazany T. P. karę pozbawienia wolności odbywa w Zakładzie Karnym w G. od dnia 10 października 2015 roku. Obecnie wykonuje karę pozbawienia wolności orzeczoną w rozmiarze 6 lat i 1 miesiąca wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. sygn. akt II K 174/15 (pkt IV), której koniec przewiduje się na 19.09.2020r., następnie

będzie odbywał karę 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną przez Sąd Rejonowy w Gorzowie Wlkp. w sprawie VII K 276/16 – od 19 września do 18 grudnia 2020r.. Kolejne kary pozostałe do wykonania to dwie kary zastępcze pozbawienia wolności za grzywny orzeczone odpowiednio wyrokiem łącznym w sprawie II K 174/15 i wyrokiem Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. w sprawie II K 57/11 – odpowiednio 20 dni i 15 dni – od 18 grudnia 2020r. do 22.01.2021r.

Dowód:

- opinia o skazanym z Zakładu Karnego w G. - k. 52

Sąd zważył, co następuje:

Materiał dowodowy w niniejszej sprawie stanowiły odpisy wyroków, których autentyczność nie budzi wątpliwości, a także informacje z zakładu karnego – opinia dyrektora, jak również informacja z Krajowego Rejestru Karnego i akta sprawy II K 174/15 Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. Ustalony na ich podstawie stan faktyczny nie budzi wątpliwości. Żaden z przeprowadzonych dowodów nie był przez strony kwestionowany, a z urzędu Sąd nie dostrzegł podstaw do ich kwestionowania.

W stosunku do skazanego T. P. nie zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego. Zgodnie z art. 85 § 1 i 2 kk karę łączną orzeka się, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, zaś podstawą jej orzeczenia są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne za te przestępstwa. Na mocy art. 85§3 kk jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu. Ponadto, nie podlegają łączeniu kary orzeczone w wyrokach wydanych przez sąd właściwy w sprawach karnych w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej (art. 85§4 kk w zw. z art. 114a kk).

W niniejszej sprawie pozornie zachodzą przesłanki pozwalające na wymierzenie kary łącznej w zakresie kar wymierzonych i jeszcze niewykonanych, to jest w zakresie kar pozbawienia wolności wymierzonych wyrokami wydanymi w sprawach II K 174/15 w punkcie IV (6 lat i 1 miesiąc) i VII K 276/16 (3 miesiące), bowiem obie kary zostały wymierzone za przestępstwa popełnione w czasie, w którym skazany przebywał na wolności, zaś oba wyroki skazujące zostały wydane przez sądy polskie. Jednocześnie z uwagi na fakt, że kary zostały wymierzone w odrębnych wyrokach, prima facie może się wydawać, że zachodzą przesłanki do orzeczenia kary łącznej w wyroku łącznym.

Należy zaznaczyć że zakreślając granice postępowania o wydanie wyroku łącznego Sąd miał na uwadze wszystkie skazania uwidocznione w karcie karnej, które nie uległy zatarciu, ponieważ przesłanki zastosowania kary łącznej są okolicznościami obiektywnymi, niezależnymi od woli Sądu czy wnioskodawcy – za wyjątkiem skazania w sprawie VII K 651/98, które z oczywistych względów nie podlega ewentualnemu połączeniu z innymi karami, a to z powodu wydania prawomocnego wyroku łącznego w sprawie II K 174/15 i braku innych przesłanek objęcia kary wymierzonej w sprawie VII K 651/98 wyrokiem łącznym, a nie było o niej mowy we wniosku. Nadto Sąd pominął karę wymierzoną zagranicą z powodów podanych wyżej.

Zgodnie z art. 85§2 kk podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1. Przepis ten wskazuje warunki do wydania wyroku łącznego (nie wszystkie zresztą), takie jak wymierzenie wcześniej kar jednostkowych lub kar łącznych podlegających wykonaniu (czyli prawomocnie orzeczonych, jeszcze niewykonanych w całości, lecz których wykonanie jest prawnie dopuszczalne i konieczne).

Na wstępie należy podnieść, że zgodnie z art. 19 ust.1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2015.396) przepisów rozdziału IX ustawy, o której mowa w art. 1 [Kodeks karny], w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia

w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

W niniejszej sprawie wyrok Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. sygn. akt VII K 276/16 skazujący T. P. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności uprawomocnił się w dniu 15 września 2016r., a zatem po 1 lipca 2015r., a ponieważ do wykonania pozostała jeszcze kara 6 lat i 1 miesiąca pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem łącznym w sprawie II K 174/15 zachodziłaby potrzeba wydania wyroku łącznego z tym zastrzeżeniem, że musiałby on objąć wszystkie kary podlegające wykonaniu, a jeszcze nie wykonane w całości, a zatem również karę pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie VII K 658/10 Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp., której wykonanie warunkowo zawieszono na 5 lat próby i dotychczas nie zarządzono jej wykonania. Nie można by było pominąć tej ostatniej kary, ponieważ o istnieniu warunków do wydania wyroku łącznego decydują warunki obiektywne. Na przeszkodzie takiemu postąpieniu stoi jednak art. 4§1 kk, zgodnie z którym jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. Przepis art. 19 ust.1 powołanej wyżej ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku nie wyłącza stosowania art. 4§1 kk. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 23 marca 2016r. sygn. akt IV KK 70/16 wyjaśnił, że „w myśl ogólnej zasady kodeksowej, normującej kwestię tzw. kolizji ustaw w czasie, ustanowionej w art. 4 § 1 k.k., łącząc po wejściu w życie noweli z dnia 20 lutego 2015 r. węzłem kary łącznej kary prawomocnie orzeczone przed wejściem w życie tej noweli należałoby stosować "ustawę nową", czyli przepisy rozdziału IX w brzmieniu nadanym rzezoną nowelą, a "ustawę obowiązującą poprzednio", czyli przepisy rozdziału IX w dotychczasowym brzmieniu, tylko wtedy, gdyby była ona względniejsza dla sprawcy. Przepis art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 396) wprowadza odstępstwo od tej zasady. Wyraża się ono w tym, że w rozważanym zakresie wyłącza się stosowanie ustawy nowej do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem jej wejścia w życie z tym, że owo wyłączenie nie obejmuje wypadków, w których zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem już po tym dniu. W takim i tylko takim zakresie przepis ten wyłącza stosowanie art. 4 § 1 k.k.". Z kolei Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w postanowieniu z dnia 31 maja 2016r., sygn. akt II AKz 124/16 zaprezentował stanowisko, że „zgodnie z art. 19 ust. 1 in fine ustawy nowelizującej z dnia 20 lutego 2015 r. (Dz.U. poz. 396) przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego w brzmieniu wprowadzonym tą ustawą mogą mieć zastosowanie do kar prawomocnie orzeczonych przed 1 lipca 2015 r. tylko wtedy, gdy "zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po tym dniu". Ocena czy zachodzi taka potrzeba, powinna zostać dokonana według znowelizowanych przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego. Jeżeli zgodnie z tymi przepisami należałoby połączyć karę orzeczoną prawomocnie po 30 czerwca 2015 r. z karą (karami) orzeczonymi prawomocnie przed tą datą, to należy na podstawie art. 4 § 1 k.k. rozstrzygnąć czy stosować dalej przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego w nowym brzmieniu, czy też w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r.” Podobne stanowisko zajęł Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 27 kwietnia 2016r., sygn. akt II AKa 49/16. Z tym poglądem należy się zgodzić, nie ma bowiem żadnych racji, by interpretować rozszerzająco przepis art. 19 ust.1 powołanej wyżej ustawy z dnia 20 lutego 2015r., prowadziłyby to bowiem do wyprowadzenia dwóch odmiennych norm kolizyjnych regulujących tę samą kwestię intertemporalną.

Analiza przepisów obowiązujących poprzednio i przepisów obowiązujących obecnie prowadzi do wniosku, że obecnie obowiązująca ustawa jest w stosunku do skazanego bardziej restrykcyjna i jej zastosowanie doprowadziłoby do rozwiązania niekorzystnego dla skazanego, wyrokiem łącznym należałoby bowiem objąć także karę pozbawienia wolności, której wykonanie zostało warunkowo zawieszono i nie ma żadnych przesłanek, by zastosować przy kształtowaniu ewentualnej kary łącznej zasadę absorpcji. Ważniejsze jednak, że w ogóle nie można by było orzec kary łącznej, a to z tego powodu, że czyn osądzony w sprawie VII K 658/10 został popełniony w dniu 20 grudnia 2009r., a zatem pod rządami Kodeksu karnego sprzed 8 czerwca 2010r., kiedy to nastąpiła istotna zmiana wprowadzająca możliwość łączenia kar pozbawienia wolności orzeczonych z warunkowym zawieszeniem ich wykonania i wymierzenia kary łącznej pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, a także – według argumentum a maiori ad minus – łączenia kar pozbawienia wolności orzeczonych z warunkowym zawieszeniem ich wykonania i orzeczonych bez warunkowego zawieszenia ich wykonania i wymierzenie kary łącznej pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Wcześniej orzecznictwo sądów jednolicie przyjmowało, że można było łączyć

kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania i bez warunkowego zawieszenia wykonania tylko wtedy, gdy wymierzono karę łączną pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania (por. uchwałę składu 7 sędziów SN z dnia 28 listopada 2013r., sygn. akt I KZP 13/13). Ustawa Kodeks karny w brzmieniu obowiązującym do dnia 8 czerwca 2010r. poprzez zakaz łączenia kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania z karami pozbawienia wolności bezwzględными w karę łączną pozbawienia wolności bezwzględną była względniejsza dla skazanego niż ustawy późniejsze, łącznie z obowiązującą obecnie. W takiej sytuacji nie jest możliwe połączenie kary orzeczonej w sprawie VII K 658/10 z innymi karami pozbawienia wolności bezwzględными, albowiem czyn osądzony w tej sprawie pozostaje w realnym zbiegu z czynami wymienionymi w punktach II.b-g części wstępnej wyroku łącznego w sprawie II K 174/15, skupiającym przestępstwa dokonane w okresie od 21 czerwca 2005r. do 6 lipca 2010r. i o nim orzeczono już w wyroku łącznym, umarzając postępowanie w tym zakresie, to jest objęcia karą łączną karę wymierzoną w sprawie VII K 658/10. Wyrok ten nie został wzruszony. Ponadto Sąd w składzie rozpoznającym niniejszą sprawę stoi na stanowisku, że w sytuacji, gdy w zbiegu realnym występują kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania i kary pozbawienia wolności bezwzględne, a którykolwiek czyn został popełniony przed dniem 8 czerwca 2010r. (por. wyrok SN z dnia 17 stycznia 2013r., sygn. akt II KK 84/12), przy czym nie występują przesłanki do warunkowego zawieszenia wykonania kary łącznej, to nie ma podstaw do orzeczenia kary łącznej, w szczególności nie jest dopuszczalne pominięcie kar jednostkowych z warunkowym zawieszeniem ich wykonania a połączenie tylko kar bezwzględnych, stanowiłoby to bowiem postąpienie contra legem poprzez kształtowanie realnego zbiegu przestępstw niezgodnie z normą prawną regulującą taki zbieg (art. 85 kk). W powołanej wyżej uchwale składu 7 sędziów SN z dnia 28 listopada 2013r., sygn. akt I KZP 13/13 wyjaśniono, że „do dnia 8 czerwca 2010 r., tj. dnia wejścia w życie ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks postępowania karnego, ustawy - Kodeks karny wykonawczy, ustawy - Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 206, poz. 1589) w sytuacji, gdy za zbiegające się przestępstwa wymierzono karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania oraz karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, a nie były spełnione przesłanki określone w art. 69 k.k., brak było podstawy do wymierzenia kary łącznej. Zatem jeżeli sąd właściwy do wydania wyroku łącznego stał przed problemem połączenia kar wymierzonych z warunkowym zawieszeniem wykonania oraz kar wymierzonych bez warunkowego zawieszenia ich wykonania, powinien był w pierwszej kolejności rozważyć, czy zachodzą przesłanki warunkowego zawieszenia ewentualnej kary łącznej przewidziane art. 69 k.k. Pozytywna odpowiedź na to pytanie otwierała możliwość zastosowania art. 89 § 1 k.k. Odpowiedź negatywna prowadzić zaś musiała do odstąpienia od połączenia orzeczonych kar i umorzenia postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego”. W wyroku z dnia 7 listopada 2014r., sygn. akt II KK 284/14 Sąd Najwyższy wypowiedział się dobitnie w tej kwestii stwierdzając, że „zabieg [polegający na pominięciu w karze łącznej kar z warunkowym zawieszeniem wykonania] nie może prowadzić do wyodrębniania kolejnego "zbiegu przestępstw" tylko z powodu niemożności połączenia wszystkich kar i wymierzenia kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Zbieg przestępstw i kar podlegających łączeniu jest kategorią normatywną (art. 85 k.k.) i albo występuje co do określonych przestępstw, albo nie, i tylko w tej ostatniej sytuacji brak jest podstaw do wydania wyroku łącznego. Natomiast okoliczność, że przy istniejącym zbiegu przestępstw nie jest możliwe orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania (brak warunku z art. 69 § 1 k.k.), nie daje jakichkolwiek normatywnych podstaw do budowania kolejnego zbiegu przestępstw i "wyłączenia" z niego określonego skazania, tak aby doszło do orzeczenia kary łącznej w odniesieniu do pozostałych skazań”. Dlatego nie jest możliwe orzeczenie kary łącznej obejmującej karę wymierzoną w sprawie VII K 658/10, zresztą wyrok łączny w sprawie II K 174/15 nie został wzruszony i w tym zakresie obowiązuje powaga rzeczy osądzonej. Dołączenie do katalogu kar jednostkowych kary wymierzonej w sprawie VII K 276/16 niczego nie zmienia, bowiem czyn osądzony w tej sprawie został popełniony w dniu 26 października 2013r., zatem nie pozostaje w realnym zbiegu z żadnym innym przestępstwem skazanego.

Kierując się powyżej przytoczonymi argumentami Sąd po rozpoznaniu na rozprawie umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego.

Na podstawie §17 ust. 5 w zw. z §2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu

(Dz.U.2015.1801) Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy odpowiednią kwotę powiększoną o podatek VAT wynoszący 23%.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia wydatków postępowania, uznając, że jego sytuacja materialna i życiowa przemawia za takim rozstrzygnięciem.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować w kontrolce uzasadnień.
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy.
3. Przedłożyć 14 dni od doręczenia albo z apelacją.